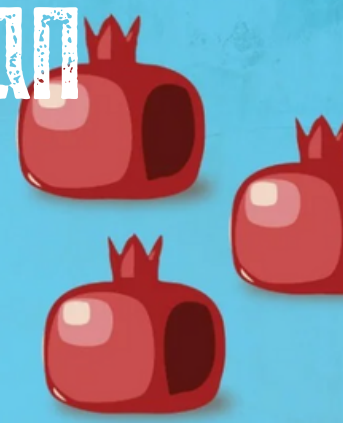

חג הבדיאה - והבדיאה מחדש

ראש השנה נשפ"ה

בקהילת קודש וחול

ראש השנה - חג הבדיאה והבדיאה מחדש / הרבה גלית כהן קדם

המסורת מלמדת שב-א בתשרי נברא האדם ונברא העולם. אדם ועולם באותו היום ומש. ביום לידתו של אדם העולם נברא קצת מחדש, שכן כל ברייה שנבראת מביאה אור ייחודי לעולם.

והיא משנה אותו מעט.

ובאותה עת, מהרגע שנולדנו אני בוראים את עולמנו;

זהותנו, תפיסת המציאות שלנו, הסיפור שלנו,

כל אלה משפיעים על ומושפעים מן הבדיאה סביבנו.

באלול אנו שואלים: מה ייעודנו? מה טיבנו,

מה טבענו העמוק והנכנס ביותר?

האם התקרבו או סטינו ממנו בשנה החולפת? יש בעבודה הרוחנית הזאת חסד וגם דין,

שכן התשובה מעוררת אותנו ללקיחת אחריות על מעויותינו האנושיות

ולבקש מחילה מעצמנו.

מהזלזל ומהאינסוף.

בראש השנה הזה אנחנו נקראים להיברא מחדש: כיחידים, כקהילה, כחברה,

כמדינה וכעם. האם נמנעם הזדמנות יצאת דופן זו?

לקריאה נוספת:

שיסמלקו אויבינו וכל מבקשי רשענו

לכל אחד צריכים להיות שני ניסים, ובהם ישתמש כשיצטרך לכן. בניס אחד יהיה כתוב – "בשבילי נברא העולם" (משנה, סנהדרין, פרק ד משנה ה), ובניס השני – "ואנכי עפר ואפר" (בראשית יח, כג).

ועוד הוסיף: "הרבה נועים, ומשתמשים בניס ההפוך מזה שהם צריכים לו" מיחס לדבי שמחה באים מפשיססחה, אדנו"ר חסידי [פולין 1765-1827]

שיקבו זכויותינו כרמון

כתוב

"אשר נברא אלהים לעשות"

(בראשית ב, ג).

רוצה לומר שעדיין יש לעשות ולתקן ולגמור בניין העולם.

על פי הרבי מצידנוביל, מאוד עיניים, פרשת האזינו.

שיקמו אויבינו ושוואינו

וכל מבקשי רשענו

"אין מרכז אלא אחד, כי אין עולם אלא אחד" – הוא עולמו של האדם, ה-אני, שלו. אולם ה-אני.

הוא כעין נקודה הנדסית, שצריך לדעת להגדירה בדיוק.

ולהגדיר את נקודת עצמו יכול האדם רק בעצמו. רק כלל אחד גדול יש כאן:

כל שהנקודה יותר דקה, יותר זכה, יותר היא מסוגלה לחבק עולם ומלואו.

רק הנקודה הנדסית, שאין בה תפיסה כלל, יצרת בתנועתה את כל הצורות שבעולם ואת צורת כל העולם.

אין-סוף לעומק מוליד אין-סוף בהתפשטות. נקודה קצת יותר גסה אינה ראויה להיות נקודה הנדסית.

אינה ראויה להיות מקומו של עולם.

בקשי את מרכז חייך בנפשך. כאשר תמצאי – כל העולם לפיך וכל החיים חייך.

כי אל כל אשר תבואי, שם יהיה מרכז החיים, כי שם יהיה ה-אני, שלך.

אהרון דוד גודון, מכתב לרחל בצנלסון, רמה [נשרונה], אלול תרע"ו, 1916

לשותפות, חברות ותרומויות:

באחד בתשרי [ראש השנה] נברא האדם הראשון: בשעה הראשונה עלה במוחשבה של אלוהים,

בשנייה נתייעץ עם מלאכי השרת, בשלישית כינס עפרו [...]

בשלישית עשהו גולם [בגוף ללא נשמה].

בשביעית נפח בו נשמה, בשמינית הכניסו לבן עדר, בתשיעית ציווהו [לא לאכול מפרי עץ הדעת].

בעשירית עבד האדם על ציוויו, באחת עשרה דן אותו אלוהים,

בשתיים עשרה עשר יצא האדם בדימוס [קבל חנינה].

אמר הקדוש ברוך הוא לאדם: זה סימון לבניך. כשם שעמדת לפני בדין היום הזה יצאת בדימוס,

כן עתידים בניך לעמוד לפני בדין ביום זה ויצאים לפני בדימוס. אימת? בראש השנה.

על פי ויקרא רבה כט, א

החיים שיש לך / יונה וולך

החיים שיש לך

הם החיים שחיינת

הבט אחורה בהבנה

מצא את נקדת הבראשית

הבדיאה

נברא את עצמך

זה העולם הטוב ביותר

היחיד

שתוכל לברא

כל זה מצוי בתוכך

בלה אותו

התחל מהתחלה

הבט על חייך

כעל שעור דע

על מה שהיה

כעל ענש

הדחקה

עמידה בפנה

נוקאאות בסבוב הראשון

תקו נאחד שהבדיא

נאחד שחלה.

עקבו אחרינו:

שיקרבו זכויותינו כרוביא

צפוד אחת קטנה / לאה נאוד
 צפוד אחת קטנה שלחה אלי נוצה,
 רצינוי להחזיר, אמרה לי: לא רוצה.
 זאת מתנה לראש השנה,
 שתהיה לך שנה טובה ונחמדה
 וגם לי. תודה.

ענף אחד נמוך שלח עליה אדום.
 רצינוי להחזיר, אמר לי: מה פתאום?
 זאת מתנה לראש השנה,
 שתהיה לך שנה טובה ונחמדה
 וגם לי. תודה.

ענן אחד אפור שלח טפה קטנה.
 טפה אחת קטנה, בכלל לא בעונה.
 זאת מתנה לראש השנה,
 שתהיה לך שנה יפה ונחמדה
 וגם לי. תודה.

ילדה אחת יפה צידה לי על החול
 שקמש ושטים, פרח עם גבעול.
 זאת מתנה לראש השנה,
 שתהיה לך שנה יפה ונחמדה
 וגם לי. תודה.

צפו בביצוע של חווה אלברשטיין, "קרוסלה" 1977

למה את העולם / גלית הרבה

ראש השנה זה קצת כמו יום הולדת. לני אנחנו חוגגים וחוגגות?
 המסורת מספרת שבבראש השנה, מוש 1-א. בתשרי,
 נברא העולם ונבראו גם אדם וחוה. לכן, לפי סיפור זה,
 אנחנו חוגגים וחוגגות יום הולדת לכולנו ולכל מי תהה ששביבנו.
 בעיני, המסורת היהודית מזמינה אותנו לברוא את עצמנו ואת עולמנו מחדש בכל שנה בראש השנה.
 איך נושאים את זה?

שיקרבו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רצתנו

מתחילים ומתחילות בלדנין עולם טוב יותר. עולם של שלום.

עולם של חברות ואהבה. עולם נקי ובריא.

בשלב הבא, מומלץ לחשוב מה כל אחד ואחת מאתנו יכולים ויכולות לעשות כדי לשפר את העולם.

אני מאמינה שאם כל אחד ואחת מאתנו ישפר את התנהגותנו,

את הדבור שלנו, את המעשים שלנו-העולם כלו ישתפר.

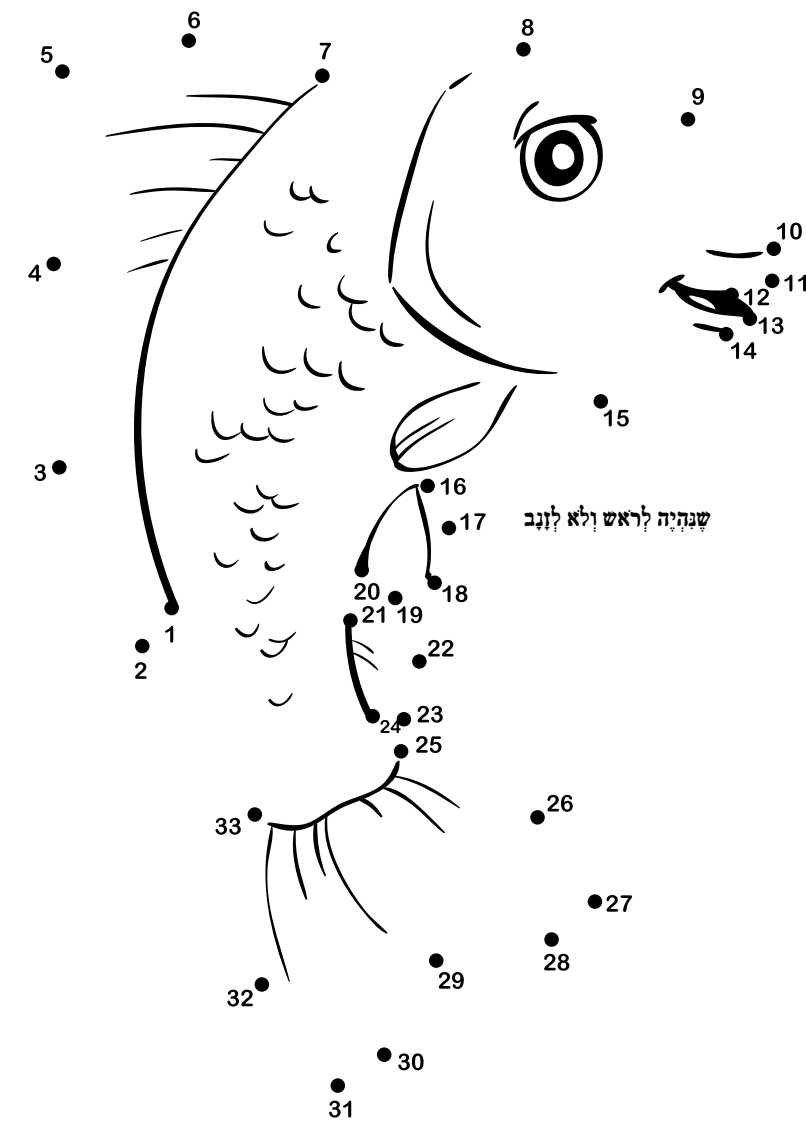
שמקרה רע גור דינינו

הימים שבין ראש השנה ויום כיפור הם זמן מצוי לחשוב ולבדוק: כיצד עלי לשפר את התנהגותי ואת צורת הדבור שלי לעצמי, להורים, למודות, לחברים ולחברות. נשאל את עצמנו: כיצד אני יכולה להושיט יד לעזרה למי שזקוק לה? גם כשקשה, אנחנו לא נפסיק לנסות לתקן את העולם. מוזמנים ומוזמנות לכתוב או לצייר כאן מה חשוב לתקן בעולם שלנו:

שימוף ליד השולחן : על הדבש ועל העוקץ

מה היה הדבש בשנה החולפת? מה שימח? ריגש? הפתיע לעובה?
 מה היה העוקץ בשנה החולפת? ממה חששת? מה אכזב? מה לא הצליח?
 למה אני מצפה? לקראת מה אני נרגשת בשנה החדשה?

סודוקו ראש השנה

לרשינות השנועה

